

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 15.11.2022.
C(2022) 8067 final

ANNEX

PRILOG

KOMUNIKACIJI KOMISIJE

Odobrenje sadržaja nacрта uredbe Komisije o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore

PRILOG

UREDBA KOMISIJE (EU) br. .../..

od XXX

o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore

NACRT

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 4.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) 2015/1588 od 13. srpnja 2015. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije horizontalnih državnih potpora¹, a posebno njezin članak 2. stavak 1.,

nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za državne potpore,

budući da:

- (1) Državno financiranje koje ispunjava kriterije utvrđene u članku 107. stavku 1. Ugovora čini državnu potporu i mora se prijaviti Komisiji na temelju članka 108. stavka 3. Ugovora. Međutim, u skladu s člankom 109. Ugovora Vijeće može odrediti kategorije potpora koje su izuzete od te obveze prijave. U skladu s člankom 108. stavkom 4. Ugovora Komisija može donijeti uredbe o tim kategorijama državnih potpora. Na temelju Uredbe (EU) 2015/1588² Vijeće je u skladu s člankom 109. Ugovora odlučilo da *de minimis* potpore (tj. potpore dodijeljene jednom poduzetniku tijekom određenog razdoblja koje ne premašuju određeni fiksni iznos) mogu biti jedna od tih kategorija. Na temelju toga smatra se da *de minimis* potpore ne ispunjavaju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te stoga ne podliježu postupku prijave.
- (2) Komisija je u brojnim odlukama pojasnila pojam potpore u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora. Komisija je izložila i svoju politiku u pogledu gornje granice za *de minimis* potpore ispod koje se može smatrati da se članak 107. stavak 1. Ugovora ne primjenjuje. To je prvi put učinila u svojoj obavijesti o *de minimis* pravilu za državne potpore³, a zatim u uredbama Komisije (EZ) br. 69/2001⁴, (EZ) br. 1998/2006⁵ i (EU)

¹ SL L 248, 24.9.2015., str. 1.

² Uredba Vijeća (EU) 2015/1588 od 13. srpnja 2015. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije horizontalnih državnih potpora (SL L 248, 24.9.2015., str. 1.).

³ Obavijest Komisije o *de minimis* pravilu za državne potpore (SL C 68, 6.3.1996., str. 9.).

br. 1407/2013⁶. Uzimajući u obzir iskustvo stečeno u primjeni Uredbe (EU) br. 1407/2013, smatra se primjerenim revidirati neke od uvjeta utvrđenih u toj uredbi.

- (3) Primjereno je povećati gornju granicu *de minimis* potpore koju može primiti jedan poduzetnik po državi članici tijekom bilo kojeg trogodišnjeg razdoblja na 275 000 EUR. Ta gornja granica odražava inflaciju od stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 1407/2013 i vjerojatna kretanja tijekom razdoblja važenja ove Uredbe. Ta je gornja granica potrebna kako bi se za svaku mjeru obuhvaćenu ovom Uredbom moglo smatrati da ne utječe na trgovinu među državama članicama i da ne narušava odnosno ne prijeti da će da narušiti tržišno natjecanje.
- (4) Za potrebe pravila o tržišnom natjecanju utvrđenih u Ugovoru, poduzetnik je svaki subjekt, bilo da je riječ o fizičkoj ili pravnoj osobi, koji obavlja gospodarsku djelatnost, bez obzira na njegov pravni status i način financiranja⁷. Sud Europske unije pojasnio je da se za subjekt koji „drži kontrolni paket udjela u trgovačkom društvu” i koji „stvarno izvršava tu kontrolu izravnim ili neizravnim sudjelovanjem u upravljanju tim trgovačkim društvom” mora smatrati da sudjeluje u gospodarskoj djelatnosti tog društva. Stoga takav subjekt treba smatrati poduzetnikom u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a⁸. Sud Europske unije odlučio je da se svi subjekti koje kontrolira (na pravnoj ili *de facto* osnovi) isti subjekt trebaju smatrati jednim poduzetnikom⁹. Radi pravne sigurnosti i smanjenja administrativnog opterećenja, u ovoj Uredbi trebalo bi navesti jasan i potpun popis kriterija za utvrđivanje slučajeva u kojima se dva ili više poduzeća u istoj državi članici moraju smatrati jednim poduzetnikom. Komisija je među utvrđenim kriterijima za definiranje „povezanih poduzeća” u okviru definicije „malih i srednjih poduzeća” (MSP) u Preporuci Komisije 2003/361/EZ¹⁰ i Prilogu I. Uredbi Komisije (EU) br. 651/2014¹¹ odabrala one koji su prikladni za potrebe ove Uredbe. Ti bi se kriteriji, s obzirom na područje primjene ove Uredbe, trebali primjenjivati i na MSP-ove i na velike poduzetnike, a njima bi trebalo osigurati da se grupa povezanih poduzeća smatra jednim poduzetnikom za potrebe primjene pravila *de minimis*. Međutim, poduzeća koja nisu u međusobnom odnosu, osim što je svako od njih izravno povezano s istim javnim tijelom ili tijelima, ne smatraju se povezanim poduzećima. Time se uzima u obzir poseban položaj poduzeća koja su pod kontrolom istog javnog tijela ili više njih, koja mogu samostalno donositi odluke.
- (5) Kako bi se uzela u obzir mala prosječna veličina poduzetnika u sektoru cestovnog prijevoza tereta i inflacija od stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 1407/2013 te vjerojatna kretanja tijekom razdoblja važenja ove Uredbe, primjereno je povećati gornju granicu na 137 500 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta

⁴ Uredba Komisije (EZ) br. 69/2001 od 12. siječnja 2001. o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na *de minimis* potpore (SL L 10, 13.1.2001., str. 30.).

⁵ Uredba Komisije (EZ) br. 1998/2006 od 15. prosinca 2006. o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora na *de minimis* potpore (SL L 379, 28.12.2006., str. 5.).

⁶ Uredba Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore (SL L 352, 24.12.2013., str. 1.).

⁷ Presuda Suda od 10. siječnja 2006., *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze i dr.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ Ibid, točke 112. i 113.

⁹ Presuda Suda od 13. lipnja 2002., *Nizozemska protiv Komisije*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).

¹¹ Uredba Komisije (EU) br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članaka 107. i 108. Ugovora (SL L 187, 26.6.2014., str. 1.).

za najamninu ili naknadu. Pružanje integrirane usluge u kojoj prijevoz čini samo jedan dio, npr. usluge selidbe, poštanske ili kurirske usluge ili usluge skupljanja i obrade otpada, ne bi se trebale smatrati uslugom prijevoza.

- (6) S obzirom na posebna pravila koja se primjenjuju na sektore primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, ribarstva i akvakulture te na rizik da bi iznosi potpore koji su ispod gornje granice utvrđene ovom Uredbom svejedno mogli ispunjavati kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora, ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na te sektore.
- (7) S obzirom na sličnosti između prerade i stavljanja na tržište poljoprivrednih i nepoljoprivrednih proizvoda, ova bi se Uredba trebala primjenjivati na preradu i stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda ako su ispunjeni određeni uvjeti. U tom smislu, aktivnosti na poljoprivrednom gospodarstvu koje su potrebne za pripremu proizvoda za prvu prodaju (npr. žetva, rezanje i vršidba žita ili pakiranje jaja) i prva prodaja preprodavateljima ili prerađivačima ne bi se trebale smatrati preradom ili stavljanjem na tržište.
- (8) Sud Europske unije utvrdio je da se nakon što Unija donese propise o uspostavi zajedničke organizacije tržišta u određenom sektoru poljoprivrede, države članice trebaju suzdržati od poduzimanja mjera koje bi je mogle narušiti ili stvoriti iznimke od nje¹². Iz tog se razloga ova Uredba ne bi trebala primjenjivati na potpore čiji je iznos utvrđen na temelju cijene ili količine kupljenih proizvoda ili proizvoda stavljenih na tržište. Ona se ne bi trebala primjenjivati ni na mjere potpore povezane s obvezom dijeljenja potpore s primarnim proizvođačima.
- (9) Ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati ni na potpore za izvoz ni potpore koje se uvjetuju upotrebom domaćih proizvoda ili usluga umjesto uvoznih. Konkretno, ne bi se trebala primjenjivati na potpore kojima se financira uspostavljanje i rad distribucijske mreže u drugim državama članicama ili trećim zemljama. Sud Europske unije presudio je da Uredba 1998/2006 „ne isključuje svaku potporu koja bi mogla utjecati na izvoze, već samo one kojima je izravni cilj, s obzirom na sam oblik u kojem dolaze, poticanje prodaja u drugoj državi”¹³. Potpore za troškove sudjelovanja na sajmovima ili za troškove studija ili savjetodavnih usluga potrebnih za uvođenje novog ili postojećeg proizvoda na novo tržište u drugoj državi članici ili trećoj zemlji općenito ne čine potpore za izvoz.
- (10) Trogodišnje razdoblje koje se uzima u obzir za potrebe ove Uredbe trebalo bi ocjenjivati na pomičnoj osnovi. Pri svakoj novoj dodjeli *de minimis* potpore potrebno je uzeti u obzir ukupan iznos *de minimis* potpora dodijeljenih u predmetnoj fiskalnoj godini i u dvije prethodne fiskalne godine.
- (11) Ako poduzetnik djeluje i u sektorima koji su isključeni iz područja primjene ove Uredbe i u drugim sektorima ili obavlja druge djelatnosti, ova bi se Uredba trebala primjenjivati na te druge sektore odnosno djelatnosti, uz uvjet da predmetna država članica osigura da djelatnosti u isključenim sektorima ne ostvaruju korist od *de minimis* potpore (odgovarajućim sredstvima, kao što je razdvajanje djelatnosti ili razdvajanje računa). Isto načelo trebalo bi se primjenjivati ako poduzetnik djeluje u sektorima na koje se primjenjuju niže gornje granice *de minimis* potpore. Ako se ne

¹² Presuda Suda od 12. prosinca 2002., *Francuska protiv Komisije*, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, t. 31.

¹³ Presuda Suda od 28. veljače 2018., *ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria i drugi*, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, t. 55.

može osigurati da djelatnosti u sektorima na koje se primjenjuju niže gornje granice *de minimis* potpore ostvaruju korist od *de minimis* potpore samo do te niže gornje granice, na sve djelatnosti poduzetnika trebalo bi primijeniti najnižu gornju granicu.

- (12) Ovom Uredbom trebalo bi utvrditi pravila kojima će se onemogućiti zaobilaženje maksimalnih intenziteta potpore utvrđenih u posebnim uredbama ili odlukama Komisije. Ona bi trebala sadržavati i jasna pravila o zbrajanju koja se mogu jednostavno primjenjivati.
- (13) Ovom Uredbom ne isključuje se mogućnost da se mjera ne smatra državnom potporom u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora iz razloga različitih od onih koji su utvrđeni u ovoj Uredbi, primjerice zato što je mjera u skladu s načelom subjekta u tržišnom gospodarstvu ili zato što mjera ne uključuje prijenos državnih sredstava. Konkretno, financijska sredstva Unije kojima na središnjoj razini upravlja Komisija, a koja nisu izravno ili neizravno pod nadzorom države članice, nisu državna potpora. Njih ne bi trebalo uzeti u obzir pri provjeri usklađenosti s odgovarajućom gornjom granicom.
- (14) Radi transparentnosti, jednakog postupanja i učinkovitog praćenja, ova bi se Uredba trebala primjenjivati samo na *de minimis* potpore za koje je moguće unaprijed točno izračunati bruto ekvivalent bespovratnog sredstva bez potrebe za provođenjem procjene rizika („transparentna potpora”). Takav precizan izračun može se primjerice izvršiti za bespovratna sredstva, subvencionirane kamatne stope, ograničene porezne olakšice ili druge instrumente u okviru kojih je određena gornja vrijednost kojom se osigurava da se ne premaši odgovarajuća gornja granica. Određivanje gornje vrijednosti znači da dok god točan iznos potpore nije poznat, država članica mora pretpostaviti da je iznos potpore jednak gornjoj vrijednosti kako bi se osiguralo da nekoliko mjera potpore zajedno ne premaše gornju granicu utvrđenu u ovoj Uredbi te primjenjivati pravila o zbrajanju.
- (15) Radi transparentnosti, jednakog postupanja i pravilne primjene gornje granice *de minimis* potpore, sve bi države članice trebale primjenjivati istu metodu izračuna. Radi lakšeg izračunavanja, iznose potpora koje nisu u obliku novčanih bespovratnih sredstava potrebno je pretvoriti u njihov bruto ekvivalent bespovratnog sredstva. Pri izračunavanju bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva za transparentne vrste potpore koje nisu bespovratna sredstva i potpore koje se isplaćuju u više obroka moraju se primijeniti tržišne kamatne stope koje prevladavaju u trenutku dodjele takve potpore. Radi jedinstvene, transparentne i jednostavne primjene pravila o državnim potporama, tržišne stope primjenjive za potrebe ove Uredbe trebale bi biti referentne stope kako su određene u Komunikaciji Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa¹⁴.
- (16) Potpore koje se sastoje od zajmova, uključujući *de minimis* potpore za rizično financiranje u obliku zajmova, trebalo bi smatrati transparentnim *de minimis* potporama ako je bruto ekvivalent bespovratnog sredstva izračunan na temelju tržišnih kamatnih stopa koje prevladavaju u trenutku dodjele potpore. Kako bi se pojednostavnilo postupanje s kratkoročnim zajmovima male vrijednosti, ovom Uredbom trebalo bi propisati jasno pravilo koje se lako primjenjuje i kojim se uzima u obzir i iznos zajma i njegovo trajanje. Za zajmove koji su osigurani kolateralom kojim

¹⁴ Komunikacija Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa (SL C 14, 19.1.2008., str. 6.).

je pokriveno najmanje 50 % zajma i koji ne prelaze iznos od 1 375 000 EUR i trajanje od pet godina ili 687 500 EUR i trajanje od 10 godina može se smatrati da imaju bruto ekvivalent bespovratnog sredstva koji ne premašuje gornju granicu *de minimis* potpore. Navedeno se temelji na iskustvu Komisije i inflaciji od stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 1407/2013 i vjerojatnim kretanjima tijekom razdoblja važenja ove Uredbe. S obzirom na poteškoće povezane s određivanjem bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva za potpore dodijeljene poduzetnicima koji možda neće moći otplatiti zajam, ovo se pravilo ne bi trebalo primjenjivati na takve poduzetnike.

- (17) Potpore koje se sastoje od dokapitalizacija ne bi se trebale smatrati transparentnim *de minimis* potporama, osim ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu *de minimis* potpore. Potpore koje se sastoje od mjera rizičnog financiranja u obliku vlasničkih ili kvazivlasničkih ulaganja, kako je navedeno u novim smjernicama o rizičnom financiranju¹⁵, ne bi trebalo smatrati transparentnim *de minimis* potporama, osim ako se predmetnom mjerom osigurava kapital koji ne premašuje gornju granicu *de minimis* potpore.
- (18) Potpore koje se sastoje od jamstava, uključujući *de minimis* potpore za rizično financiranje u obliku jamstava, trebalo bi smatrati transparentnima ako je bruto ekvivalent bespovratnog sredstva izračunan na temelju premija sigurne luke utvrđenih u obavijesti Komisije za dotičnu vrstu poduzetnika¹⁶. Kako bi se pojednostavnilo postupanje s kratkoročnim jamstvima kojima je osigurano do 80 % relativno malog zajma, ovom bi Uredbom trebalo utvrditi jasno i lako primjenjivo pravilo uzimajući u obzir iznos temeljnog zajma i trajanje jamstva. To se pravilo ne bi trebalo primjenjivati na jamstva za temeljne transakcije koje ne čine zajam, kao što su jamstva za transakcije vlasničkim instrumentima. Ako: i. jamstvo ne premašuje 80 % iznosa temeljnog zajma; ii. zajamčeni iznos ne premašuje 2 062 500 EUR; i iii. ako trajanje jamstva nije dulje od pet godina, trebalo bi se smatrati da bruto ekvivalent bespovratnog sredstva ne premašuje gornju granicu *de minimis* potpore. Isto vrijedi i ako: i. jamstvo ne premašuje 80 % temeljnog zajma; ii. zajamčeni iznos ne premašuje 1 031 250 EUR; i iii. trajanje jamstva nije dulje od 10 godina. Osim toga, države članice mogu za izračun bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva za jamstva upotrijebiti metodologiju koja je Komisiji prijavljena na temelju neke druge uredbe Komisije u području državnih potpora koja se primjenjuje u tom trenutku i koju je Komisija prihvatila kao usklađenu s Obavijesti o jamstvima¹⁷ ili bilo kojom obavijesti koja je zamjenjuje, pod uvjetom da se prihvaćena metodologija izričito odnosi na vrstu jamstva i vrstu temeljne transakcije koje su obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe. S obzirom na poteškoće povezane s određivanjem bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva za potpore dodijeljene poduzetnicima koji možda neće moći otplatiti zajam, ovo se pravilo ne bi trebalo primjenjivati na takve poduzetnike.
- (19) Ako se program *de minimis* potpora provodi preko financijskih posrednika, trebalo bi osigurati da oni ne primaju državnu potporu. To se, na primjer, može učiniti tako da se od financijskih posrednika koji ostvaruju korist od državnih jamstava zahtijeva plaćanje premije u skladu s tržišnim uvjetima ili potpuno prenošenje svih pogodnosti

¹⁵ Komunikacija Komisije – Smjernice o državnim potporama za promicanje rizičnih financijskih ulaganja (SL C 508, 16.12.2021., str. 1.).

¹⁶ Na primjer, Obavijest Komisije o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na državne potpore u obliku jamstva (SL C 155, 20.6.2008., str. 10.).

¹⁷ Ibid.

na krajnje korisnike ili poštovanjem gornje granice *de minimis* potpore i drugih uvjeta iz ove Uredbe na razini posrednika.

- (20) Po primitku prijave države članice Komisija bi trebala ispitati rezultira li mjera koja se ne sastoji od bespovratnih sredstava, zajma, jamstva, dokapitalizacije ili mjere rizičnog financiranja u obliku vlasničkog ili kvazivlasničkog ulaganja bruto ekvivalentom bespovratnog sredstva koji ne premašuje gornju granicu *de minimis* potpore te može li stoga biti obuhvaćena područjem primjene ove Uredbe.
- (21) Komisija je dužna osigurati usklađenost s pravilima o državnim potporama i načelom lojalne suradnje utvrđenim u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji. Države članice trebale bi olakšati ispunjavanje te zadaće uspostavom potrebnih instrumenata kojima se osigurava da ukupni iznos *de minimis* potpore koja se dodjeljuje jednom poduzetniku u skladu s pravilom *de minimis* ne premaši ukupnu dopuštenu gornju granicu. Države članice trebale bi imati obvezu pratiti dodijeljene potpore kako ne bi premašile odgovarajuće gornje granice te osigurati poštovanje pravila o zbrajanju. Kako bi ispunile tu obvezu, države članice trebale bi putem registra na razini Unije ili na nacionalnoj razini dostavljati potpune informacije o dodijeljenim *de minimis* potporama i voditi računa o tome da se dodjelom novih potpora ne premaši odgovarajuća gornja granica.
- (22) Uzimajući u obzir iskustvo Komisije, a posebno uobičajenu učestalost revizije politike državnih potpora, razdoblje primjene ove Uredbe trebalo bi ograničiti. Ako se razdoblje primjene ove Uredbe ne produlji prije njezina isteka, države članice imat će razdoblje prilagodbe od šest mjeseci u pogledu *de minimis* potpora obuhvaćenih ovom Uredbom,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Područje primjene

- 1. Ova se Uredba primjenjuje na potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima u svim sektorima, uz iznimku:
 - (a) potpora koje se dodjeljuju poduzetnicima u sektorima ribarstva i akvakulture obuhvaćenima područjem primjene Uredbe (EU) br. 1379/2013¹⁸;
 - (b) potpora koje se dodjeljuju poduzetnicima u primarnoj proizvodnji poljoprivrednih proizvoda;
 - (c) potpora koje se dodjeljuju poduzetnicima u sektoru prerade i stavljanja na tržište poljoprivrednih proizvoda, u sljedećim slučajevima:
 - 1. ako se iznos potpore utvrđuje na temelju cijene ili količine tih proizvoda koji su kupljeni od primarnih proizvođača ili koje dotični poduzetnici stavljaju na tržište;

¹⁸ Uredba (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 (SL L 354, 28.12.2013., str. 1.).

2. ako su potpore uvjetovane njihovim djelomičnim ili potpunim prenošenjem na primarne proizvođače;
 - (d) potpora za djelatnosti povezane s izvozom u treće zemlje ili države članice, odnosno potpora u izravnoj vezi s izvezenim količinama, uspostavom i funkcioniranjem distribucijske mreže ili drugim tekućim izdacima koji su povezani s izvoznom djelatnošću;
 - (e) potpora koje se uvjetuju upotrebom domaćih proizvoda ili usluga umjesto uvoznih.
2. Ako poduzetnik djeluje i u sektorima iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c) i u jednom ili više sektora obuhvaćenih područjem primjene ove Uredbe ili obavlja druge djelatnosti obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe, ova se Uredba primjenjuje na potpore dodijeljene u vezi s tim drugim sektorima odnosno djelatnostima, uz uvjet da predmetna država članica osigura odgovarajućim sredstvima, kao što je razdvajanje djelatnosti ili razdvajanje računa, da djelatnosti u sektorima isključenima iz područja primjene ove Uredbe ne ostvaruju korist od *de minimis* potpore dodijeljene u skladu s ovom Uredbom.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „poljoprivredni proizvodi” znači proizvodi navedeni u Prilogu I. Ugovoru, osim proizvoda ribarstva i akvakulture utvrđenih u Uredbi (EU) br. 1379/2013;
 - (b) „prerada poljoprivrednih proizvoda” znači svaki postupak proveden na poljoprivrednom proizvodu čiji je rezultat proizvod koji je isto poljoprivredni proizvod, osim aktivnosti na poljoprivrednom gospodarstvu koje su potrebne za pripremu biljnih ili životinjskih proizvoda za prvu prodaju;
 - (c) „stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda” znači držanje ili izlaganje u cilju prodaje, ponuda na prodaju, isporuka ili bilo koji drugi način stavljanja na tržište, osim prve prodaje preprodavateljima i prerađivačima koju obavlja primarni proizvođač i svih aktivnosti povezanih s pripremom proizvoda za takvu prvu prodaju; prodaja krajnjim potrošačima koju obavlja primarni proizvođač smatra se stavljanjem na tržište ako se odvija u zasebnim za to namijenjenim prostorima;
2. Za potrebe ove Uredbe pojam „jedan poduzetnik” uključuje sva poduzeća koja su barem u jednom od sljedećih odnosa jedan prema drugom:
 - (a) jedno poduzeće ima većinu glasačkih prava dioničara ili članova u drugom poduzeću;
 - (b) jedno poduzeće ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela drugog poduzeća;
 - (c) jedno poduzeće ima pravo na ostvarivanje vladajućeg utjecaja nad drugim poduzećem na temelju ugovora sklopljenog s tim poduzećem ili na temelju odredbe njegova osnivačkog akta ili statuta;
 - (d) jedno poduzeće, koje je dioničar ili član u drugom poduzeću, samostalno kontrolira, u skladu s dogovorom s drugim dioničarima ili članovima tog

poduzeća, većinu glasačkih prava dioničara ili glasačkih prava članova u tom poduzeću.

Poduzeća koja su u bilo kojem odnosu iz točaka od (a) do (d) preko jednog ili više drugih poduzeća također se smatraju jednim poduzetnikom.

Članak 3.

***De minimis* potpore**

1. Ako mjere potpore ispunjavaju uvjete propisane ovom Uredbom, smatra se da ne ispunjavaju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga izuzimaju od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.
2. Ukupan iznos *de minimis* potpora koje se po državi članici dodjeljuju jednom poduzetniku ne smije premašiti 275 000 EUR tijekom bilo kojeg razdoblja od tri fiskalne godine.

Ukupan iznos *de minimis* potpora koje se po državi članici dodjeljuju jednom poduzetniku koji obavlja cestovni prijevoz tereta za najamninu ili naknadu ne smije premašiti 137 500 EUR tijekom bilo kojeg razdoblja od tri fiskalne godine. Ako poduzetnik obavlja i cestovni prijevoz tereta za najamninu ili naknadu i druge djelatnosti na koje se primjenjuje gornja granica od 275 000 EUR, na poduzetnika se primjenjuje gornja granica od 275 000 EUR, uz uvjet da predmetna država članica osigura odgovarajućim sredstvima, kao što je razdvajanje djelatnosti ili razdvajanje računa, da ostvarena korist za djelatnost cestovnog prijevoza robe ne premaši 137 500 EUR i da se *de minimis* potpora ne koristi za stjecanje vozila za cestovni prijevoz tereta.

3. *De minimis* potpora smatra se dodijeljenom u trenutku kad poduzetnik u skladu s primjenjivim nacionalnim pravnim poretom stekne zakonsko pravo na primanje potpore, neovisno o datumu isplate *de minimis* potpore poduzetniku.
4. Gornje granice utvrđene u stavku 2. primjenjuju se bez obzira na oblik *de minimis* potpore i na cilj koji se namjerava postići te neovisno o tome financira li se potpora koju dodjeljuje država članica u cijelosti ili djelomično iz sredstava koja potječu iz Unije. Razdoblje od tri fiskalne godine određuje se na temelju fiskalnih godina koje poduzetnik primjenjuje u dotičnoj državi članici.
5. Za potrebe gornjih granica iz stavka 2. potpore se izražavaju kao gotovinska bespovratna sredstva. Svi iznosi koji se primjenjuju su bruto iznosi, to jest iznosi prije odbitka poreza ili drugih naknada. Ako se potpora ne dodjeljuje u obliku bespovratnih sredstava, iznos potpore jednak je bruto ekvivalentu bespovratnog sredstva.

Potpore koje se isplaćuju u više obroka moraju se diskontirati na njihovu vrijednost u trenutku dodjele. Kamatna stopa koju treba primijeniti pri diskontiranju diskontna je kamatna stopa koja se primjenjuje u trenutku dodjele potpore.

6. Ako bi se dodjelom novih *de minimis* potpora premašila odgovarajuća gornja granica *de minimis* potpore utvrđena u stavku 2., ni jedna od tih novih potpora ne može imati koristi od ove Uredbe.
7. U slučaju spajanja ili preuzimanja, da bi se utvrdilo premašuje li bilo kakva nova *de minimis* potpora koja se dodjeljuje novom poduzetniku ili poduzetniku preuzimatelju odgovarajući prag *de minimis* potpore, u obzir se uzimaju sve prethodne *de minimis*

potpore dodijeljene svim poduzetnicima koji su uključeni u spajanje. *De minimis* potpore koje su zakonito dodijeljene prije spajanja ili preuzimanja ostaju zakonite.

8. Ako se jedan poduzetnik podijeli na dva ili više zasebnih poduzetnika, *de minimis* potpora dodijeljena prije podjele dodjeljuje se poduzetniku koji je od nje ostvario korist, a to je načelno poduzetnik koji je preuzeo djelatnosti za koje je korištena *de minimis* potpora. Ako takva raspodjela nije moguća, *de minimis* potpora razmjerno se dodjeljuje na temelju knjigovodstvene vrijednosti vlasničkog kapitala novih poduzetnika na datum kad je podjela stupila na snagu.

Članak 4.

Izračun bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva

1. Ova se Uredba primjenjuje samo na potpore za koje je moguće unaprijed točno izračunati bruto ekvivalent bespovratnog sredstva bez potrebe za provođenjem procjene rizika („transparentne potpore”).
2. Potpore koje se sastoje od bespovratnih sredstava ili subvencioniranih kamatnih stopa smatraju se transparentnim *de minimis* potporama.
3. Potpore koje se sastoje od zajmova smatraju se transparentnim *de minimis* potporama:
 - (a) ako se nad poduzetnikom ne provodi skupni postupak u slučaju nesolventnosti niti on, u skladu s nacionalnim pravom, ispunjava kriterije da se nad njim pokrene skupni postupak u slučaju nesolventnosti na zahtjev vjerovnika. U slučaju velikih poduzetnika, korisnik je u situaciji koja odgovara barem kreditnom rejtingu B-; i
 - (b) ako je zajam osiguran kolateralom kojim je pokriveno najmanje 50 % zajma i zajam iznosi ili 1 375 000 EUR (odnosno 687 500 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta) u razdoblju od pet godina ili 687 500 EUR (odnosno 343 750 za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta) u razdoblju od 10 godina; ako je zajam manji od tih iznosa ili je odobren je na razdoblje kraće od pet odnosno 10 godina, bruto ekvivalent bespovratnog sredstva tog zajma izračunava se kao razmjerni dio odgovarajuće gornje granice utvrđene u članku 3. stavku 2.; ili
 - (c) ako je bruto ekvivalent bespovratnog sredstva izračunan na temelju referentne stope primjenjive u trenutku dodjele.
4. Potpore koje se sastoje od dokapitalizacija smatraju se transparentnim *de minimis* potporama samo ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu *de minimis* potpore.
5. Potpore koje se sastoje od mjera rizičnog financiranja u obliku vlasničkih ili kvazivlasničkih ulaganja smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako kapital koji se osigurava jednom poduzetniku ne premašuje gornju granicu *de minimis* potpore.
6. Potpore koje se sastoje od jamstava smatraju se transparentnim *de minimis* potporama:
 - (a) ako se nad poduzetnikom ne provodi skupni postupak u slučaju nesolventnosti niti on, u skladu s nacionalnim pravom, ispunjava kriterije da se nad njim

pokrene skupni postupak u slučaju nesolventnosti na zahtjev vjerovnika. U slučaju velikih poduzetnika, korisnik je u situaciji koja odgovara barem kreditnom rejtingu B-; i

- (b) ako jamstvo ne premašuje 80 % temeljnog zajma i zajamčeni iznos je 2 062 500 EUR (odnosno 1 031 250 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta) i trajanje jamstva pet godina ili je zajamčeni iznos 1 031 250 EUR (odnosno 515 625 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta) i trajanje jamstva 10 godina; ako je zajamčeni iznos manji od tih iznosa ili se jamstvo odnosi na razdoblje kraće od pet odnosno 10 godina, bruto ekvivalent bespovratnog sredstva tog jamstva izračunava se kao razmjerni dio odgovarajuće gornje granice utvrđene u članku 3. stavku 2.; ili
 - (c) ako je bruto ekvivalent bespovratnog sredstva izračunan na temelju premija sigurne luke utvrđenih u obavijesti Komisije; ili
 - (d) prije provedbe,
 - 1. ako je metodologija upotrijebljena za izračun bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva prijavljena Komisiji na temelju neke druge uredbe Komisije u području državnih potpora koja se primjenjuje u tom trenutku i koju je Komisija prihvatila kao usklađenu s Obavijesti o jamstvima ili bilo kojom obavijesti koja je zamjenjuje; i
 - 2. ako se ta metodologija izričito odnosi na vrstu jamstva i vrstu temeljne transakcije koje su obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe.
7. Potpore koje se sastoje od drugih instrumenata smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako je u okviru tog instrumenta određena gornja vrijednost kojom se osigurava da se ne premaši odgovarajuća gornja granica.

Članak 5.

Zbrajanje

- 1. *De minimis* potpore koje se dodjeljuju u skladu s ovom Uredbom mogu se zbrajati s *de minimis* potporama dodijeljenima u skladu s Uredbom Komisije (EU) br. 360/2012¹⁹ do gornje granice utvrđene u toj uredbi. *De minimis* potpore koje se dodjeljuju u skladu s ovom Uredbom mogu se zbrajati s *de minimis* potporama dodijeljenima u skladu s drugim *de minimis* uredbama do odgovarajuće gornje granice utvrđene u članku 3. stavku 2. ove Uredbe.
- 2. *De minimis* potpore ne smiju se zbrajati s državnim potporama u vezi s istim prihvatljivim troškovima niti s državnim potporama za istu mjeru rizičnog financiranja ako bi se takvim zbrajanjem premašio odgovarajući najviši intenzitet potpore ili iznos potpore koji je za konkretan slučaj utvrđen uredbom o skupnom izuzeću ili odlukom Komisije. *De minimis* potpore koje nisu dodijeljene za određene prihvatljive troškove i ne mogu se pripisati takvim troškovima mogu se zbrajati s drugim državnim potporama dodijeljenima na temelju uredbe o skupnom izuzeću ili odluke Komisije.

¹⁹ Uredba Komisije (EU) br. 360/2012 od 25. travnja 2012. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na potpore *de minimis* koje se dodjeljuju poduzetnicima koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa (SL L 114, 26.4.2012., str. 8.),

Članak 6.

Praćenje

1. Ako država članica poduzetniku namjerava dodijeliti *de minimis* potporu u skladu s ovom Uredbom, ona tog poduzetnika pismeno obavještuje o predviđenom iznosu potpore izraženom u obliku bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva, kao i tome da je riječ o *de minimis* potpori, izričito upućujući na ovu Uredbu te navodeći njezin naslov i upućivanje na objavu u *Službenom listu Europske unije*. Ako se *de minimis* potpora u skladu s ovom Uredbom dodjeljuje različitim poduzetnicima na temelju programa i ako se u okviru tog programa tim poduzetnicima dodjeljuju različiti iznosi pojedinačnih potpora, predmetna država članica može odlučiti tu obvezu ispuniti tako da poduzetnike obavijesti o fiksnom iznosu koji odgovara najvišem iznosu potpore koji će se dodijeliti u okviru tog programa. U tom će se slučaju taj fiksni iznos upotrijebiti za provjeru poštovanja gornje granice iz članka 3. stavka 2. Prije dodjele potpore država članica od predmetnog poduzetnika mora dobiti pismenu ili elektroničku izjavu o svim *de minimis* potporama na koje se primjenjuje ova Uredba ili druge uredbe o *de minimis* potporama koje je primio u prethodne dvije fiskalne godine i u tekućoj fiskalnoj godini.
2. Države članice osiguravaju dostupnost središnjeg registra *de minimis* potpora koji sadržava potpune informacije o svim *de minimis* potporama koje je dodijelilo bilo koje tijelo u predmetnoj državi članici. Središnji registar *de minimis* potpora uspostavlja se u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe. Središnji registar *de minimis* potpora mora omogućavati jednostavan pristup informacijama. Informacije se moraju objaviti u obliku podatkovne tablice nezaštićene vlasničkim pravima koja omogućuje pretraživanje, izdvajanje, preuzimanje i jednostavno objavljivanje na internetu, npr. u formatu CSV ili XML. Središnji registar *de minimis* potpora mora biti dostupan na internetskim stranicama bez ikakvih ograničenja, kao što je prethodna registracija korisnika. Alternativno, države članice mogu potpune informacije o svim *de minimis* potporama koje je dodijelilo bilo koje tijelo u predmetnoj državi članici dostaviti u registru na razini Unije. Stavak 1. prestaje se primjenjivati od trenutka kad informacije u središnjem registru obuhvate razdoblje od tri fiskalne godine.
3. Država članica dodjeljuje novu *de minimis* potporu u skladu s ovom Uredbom tek nakon što je utvrdila da se time ukupan iznos *de minimis* potpora koje su dodijeljene predmetnom poduzetniku neće povećati na razinu višu od odgovarajuće gornje granice iz članka 3. stavaka 2. i da su ispunjeni svi uvjeti iz ove Uredbe.
4. Države članice objavljuju sljedeće informacije u središnjem registru *de minimis* potpora na razini Unije ili na nacionalnoj razini: podaci o korisniku²⁰, iznos potpore, datum dodjele, davatelj potpore, instrument potpore i predmetni sektor na temelju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti u Europskoj zajednici („klasifikacija NACE”)²¹.

²⁰ Podaci o korisniku uključuju ime korisnika i njegovu identifikacijsku oznaku (identifikacijski broj i vrsta identifikacije).

²¹ Uredba (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2 te izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3037/90 kao i određenih uredbi EZ-a o posebnim statističkim područjima (Tekst značajan za EGP) (SL L 393, 30.12.2006., str. 1.).

5. Države članice evidentiraju i prikupljaju sve informacije o primjeni ove Uredbe. Takva evidencija sadržava sve informacije potrebne za dokazivanje ispunjavanja uvjeta iz ove Uredbe. Evidencije o pojedinačnim *de minimis* potporama čuvaju se 10 godina od datuma kad je potpora dodijeljena. Evidencije o programima *de minimis* potpora čuvaju se 10 godina od datuma kad je dodijeljena posljednja pojedinačna potpora u okviru takvog programa.
6. Predmetna država članica na pisani zahtjev Komisije u roku od 20 radnih dana, ili u duljem roku navedenom u tom zahtjevu, Komisiji dostavlja sve informacije koje Komisija smatra potrebnima kako bi ocijenila jesu li ispunjeni uvjeti iz ove Uredbe, a posebno o ukupnom iznosu *de minimis* potpora u smislu ove Uredbe ili drugih uredaba o *de minimis* potporama koje je primio bilo koji poduzetnik.

Članak 7.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Uredba primjenjuje na potpore dodijeljene prije njezina stupanja na snagu ako potpora ispunjava sve uvjete utvrđene u ovoj Uredbi. Sve potpore koje ne ispunjavaju te uvjete Komisija ocjenjuje u skladu s odgovarajućim okvirima, smjernicama, komunikacijama i obavijestima.
2. Za svaku pojedinačnu *de minimis* potporu dodijeljenu od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2023. koja ispunjava uvjete iz Uredbe (EU) br. 1407/2013 smatra se da ne ispunjava sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga izuzima od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.
3. Nakon isteka njezina razdoblja važenja ova se Uredba nastavlja primjenjivati dodatnih šest mjeseci na sve programe *de minimis* potpora koji ispunjavaju uvjete koji su u njoj utvrđeni.

Članak 8.

Stupanje na snagu i razdoblje primjene

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 2024.

Primjenjuje se do 31. prosinca 2030.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Komisiju
Predsjednica